

אלהי"ם את האדם בצלמו הכא רזא אחרא בגופא, אית ספירן דבריאה ואית ספירן דאצילות, ובגין דא ויברא אלהי"ם את האדם, דא עמודא דאמצעייתא דאתמר ביה (ישעיה מד) כתפארת אדם לשבת בית, בצלמו שכינתא תפאה, בצלם אלהי"ם שכינתא עלאה, וייצר יהו"ה אלהי"ם את האדם דא צדיק חי עלמין, יצרו ביצירה עלאה וביצירה תפאה, דאינון י' מן א, ו' מן וייצר איהו ו' דאמצעייתא, דאיהו בתרין יודין באת א, ותרין יודיין עלייהו אתמר (משלי יד א) חכמות נשים בנתה ביתה ואינון חכמה קדומה וחכמה תפאה. ואדם מסטרא דאות ברית י' אתיליד מהול, הדא הוא דכתיב (שמות ב ב) ותרא אותו פי טוב הוא, (ישעיה ג י) אמרו צדיק פי טוב, דתמן לאו קליפה דערלה כלל, והא דאתמר אדם הראשון מושך בערלתו הוה, דא אדם דעשיה, ומאי ניהו דא קליפה דאתלבשא ביה (ג"א דאתלבשת בה) לשלטאה על פלא, הדא הוא דכתיב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, ובגין דא אתמר בה (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא בכל דיוקנין וקליפין. ועוד אתמר בה בשכינתא תפאה, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, דתהא כלילא מפל ספירן, דכל עשר ספירן יהיבו בה כל חד חולקיה, ומאי חולקיה, אלא כל ספירה יהיב בה עשור דיליה, דכל ספירה סליק לעשרה, ויהבו ליה כל חד וחד עשור דיליה אשתארו אינון תשע תשע, וכל חד וחד אשתלים בה לעשרה, ובגין דא מעשרין חד מעשרה, ובגין דאיהי כלילא מפלהו אתמר בה (ירמיה ב) אהבת כלולותיה, כלילא מפלא, ולבתר דאתפלילת מעלאין אתמר בה (בראשית א כו) ורדו

של אצילות, ומשום זה ויברא אלהי"ם את האדם, זה העמוד האמצעי, שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית. בצלמו - שכינה תחתונה, בצלם אלהי"ם - שכינה עליונה, וייצר יהו"ה אלהי"ם את האדם - זה צדיק חי העולמים, יצרו ביצירה עליונה וביצירה תחתונה שהם י' מן א, ו' מן וייצר הוא הו' שבאמצע, שהוא בשני יודיין באות א, ועל שני יודי"ם נאמר חכמות נשים בנתה ביתה, והם חכמה קדומה וחכמה תחתונה. ואדם מצד של אות הברית י' נולד מהול, זהו שכתוב ותרא אותו פי טוב הוא, אמרו צדיק פי טוב, ששם אין קלפה של ערלה כלל, וזה שנאמר אדם הראשון מושך בערלתו הוה, זה אדם של עשיה, ומה הוא? זו הקלפה שהתלבשה בו (בה) לשלט על הכל, זה שכתוב ומלכותו בכל משלה, ומשום זה נאמר בה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו להתלבש בכל הדיוקנאות והקלפות. ועוד נאמר בשכינה התחתונה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, שתהיה כלולה מפל הספירות, שכל עשר הספירות כל אחת נתנה בו חלקה, ומה חלקה? אלא כל ספירה נתנה בו עשור שלה, שכל ספירה עולה לעשרה, ונתנו לו כל אחת ואחת העשור שלה, נשארו הן תשע תשע, וכל אחת ואחת השתלם בה לעשרה, ומשום כך מעשרים אחד מעשרה, ומשום שהיא כלולה מפלם, נאמר בה אהבת כלולותיה, כלולה מן הכל, ואחר שנקללה מן העליונים נאמר בה

בדגת הים ובעוף השמים